

МОТИВИ

по НЧХД № 1601/2012г. по описа на Пловдивски районен съд, XIX н. с.

Настоящото производство е образувано по тѣжба на М.С.Т. (съдия Мирослава Тодорова, тогава председател на Съюза на съдиите в България) против Ц.Г.Ц. (Цветан Цветанов, вицепремиер и министър на вътрешните работи), като същият е обвинен в извършване на престъпление по чл. 148 ал.2 вр. ал. 1 т.1, т.2, т.3 и т.4 във вр. с чл. 147 ал.1 от НК - за това, че на 24.01.2012г. в гр. С., в качеството си на длъжностно лице – м.в.р. и В. на Р.Б., по повод изпълнение на службата му, публично и по друг начин – в предаването на „БТВ Медия груп“ ЕАД - „Тази сутрин“ е разгласил позорни обстоятелства за М.С.Т. с ЕГН ***** в качеството ѝ на длъжностно лице – С., при и по повод изпълнение на службата ѝ и в качеството ѝ на представител на обществеността – П. на У.С. на С.С.Б., при и по повод изпълнение на функцията ѝ и от клеветата са настъпили тежки последици, като на въпрос, зададен му от водещата А.Ц., по повод на интервюто му от 23.01.2012г във вестник „24 часа“ – „Скандал с шефката на С. на с. М.Т.. Вие я обвинихте, че покровителства едва ли не престъпността, организираната престъпност и мафията?“,

е отговорил „Абсолютно! Абсолютно!“, след което е заявил: „Има подходи, които се прилагат в съдебната система от подобни съдии, които всъщност са в услуга не на обществото, не на тези, които плащаме данъците си, за да издържаеме съдебната система, а всъщност те подкрепят точно организираната престъпност“.

Повереникът на частния тѣжител Т. – адв.Д. заявява, че поддържа отразената в тѣжбата фактическа обстановка, както и правната квалификация на деянието, поради което пледира за осъдителна присъда, с която подс. Ц. да бъде признат за виновен в това, че е извършил престъплението, за което е предаден на съд. Същата твърди, че е несъмнено установено, че към момента на деянието доверителката ѝ е С. в Софийски градски съд, както и председател. на У.С. на С.С.Б..

В подкрепа на аргументите си за постановяване на осъдителна присъда, адв. Д. акцентира на публикуваното във вестник „24 часа“ на 23.01.2012г. интервю на ж. С.Р. с подс. Ц., под заглавие: „Най-големият ни критик бави дело срещу мафията“ и с подзаглавие: „Дали С. М.Т. не обслужва организираната престъпност“. Повереникът посочва, че в интервюто министърът обсъжда работата на доверителката ѝ като съдия. по конкретно дело, излага вижданията си за причините за забавянето при изготвяне на мотивите, като твърди, че според подсъдимия, поведението на С. Т. дава основание за създаване на благоприятна среда в полза на организираната престъпност и за изграждане за предположение за „схемите за функционирането на така наречения Октопод в съдебната система“. Адв. Д. подчертава, че според министъра „подобни неща деморализират съда и хвърлят тъмно петно върху него“. Тя приема, че от публикацията е видно, че подс. Ц. съзнавал позорния характер на твърденията си, т.к. изрично заявил, че се извинява, ако редовите съдии са се засегнали, като уточнил, че коментира конкретни случаи - „Сега давам пример с П. на с. на с. г-жа М.Т.“. Според повереника тези думи означават, че всички твърдения се отнасят за тѣжителката М.Т. като С., но и в качеството ѝ и на председател. на У.С. на С.С.Б..

По-нататък в пледоарията си, адв. Д. се спира на обстоятелството, че на следващия ден - 24.01.2012г. подс. Ц.Ц. е бил гост в предаването „Тази сутрин“ на БТВ, когато на въпрос на водещата А.Ц. – „Скандал с шефката на с. на с. М.Т.. Вие я обвинихте че покровителства, едва ли не, престъпността, организираната престъпност и мафията“, м. на в. р. отговорил : „Абсолютно!“

Абсолютно!”, а след това продължил: „Има подходи, които се прилагат в съдебната система от подобни съдии, които всъщност са в услуга не на обществото, не на тези, които плащаме данъците си, за да издържаме съдебната система, а всъщност те подкрепят точно организираната престъпност”. Повереникът отстоява позицията, че посочените цитати от интервюто по БТВ, разгледано в контекста на изявата на м. на в.р. Ц.Ц. от предния ден, недвусмислено установяват, че подсъдимият съзнателно е уронил престижа на тъжителката Т. в качеството ѝ на С. и П. на У.С. на С.С.Б., като е разгласил за нея позорни обстоятелства, с цел тя да престане да изразява публично становищата си, в които според подс. Ц. се изразяват критика към МВР.

Според адв. Д., от представените по делото доказателства ставало ясно, че подсъдимият е разпространил неверни обстоятелства, защото не е имал никакво фактическо основание да твърди, че доверителката ѝ покровителства организираната престъпност. Същата изразява становище, че неговото изявление почива на разгледаното под П. на С. Т. дело срещу подсъдимия М. - НОХД № С 328/2008г. по описа на СГС, след което анализира задълбочено и подробно посоченото дело – обвиненията, за които М. е бил предаден на съд, хронологията на развитието на делото, постановеният краен съдебен акт. Адв. Д. обсъди представените в тази насока писмени доказателства по делото, като направи заключение, че твърденията на м. на в.р. са несъстоятелни и подс. М. всъщност е бил толериран от прокуратурата и полицията, докато състава, П. стван от доверителката ѝ го е осъдил на 8 години лишаване от свобода и 60 хил. лв. глоба.

Според повереника на частния тъжител, мотивите на подс. Ц.Ц. да разгласи клеветнически твърдения спрямо С. М.Т., са публично известни и в основата им е обстоятелството, че Т. нееднократно публично е отправяла критики към м. на в.р.. За доказателство на изложената теза се приемат приложените към делото писма и становища на С.С.Б., които са подписани от М.Т. в качеството ѝ на П. на този съюз.

Адв. Д. пледира, че в конкретния случай най-осъдителното е, че подсъдимият е В., т.е. длъжностното лице, което по дефиниция разполага с информация за организираната престъпност и мафията. Именно поради това, според повереника, клеветническите твърдения сочат на завишена степен на обществена опасност на твърдяното престъпление, като обстоятелството, че позорните твърдения са насочени срещу М.Т. като С., който решава и дела, свързани с организираната престъпност, води до тежки последици за нея по смисъла на чл. 148 ал.2 от НК.

Повереникът счита, че инкриминираните реплики не са изказано мнение от подсъдимия, защото мнението е оценка, субективно виждане, а Ц. е изложил твърдения и то позорни. В такъв случай адв. Д. поддържа тезата, че когато подсъдимият твърди позорни обстоятелства, той трябва да ги докаже, ако иска да се оневини – а именно, че С. Т. покровителства организираната престъпност, което не е сторено.

С оглед на изложените аргументи, повереникът на частния тъжител призовава съда да признае за виновен подс. Ц. по повдигнатото му обвинение, като му се наложи наказанието, предвидено в закона. Претендират се направените по делото разноски.

Частният тъжител М.Т., редовно призована, не се явява в съдебно заседание.

По делото няма предявен граждански иск.

Защитникът на подс. Ц. – адвокат Д., пледира за постановяване на оправдателна присъда, с която подсъдимият да бъде признат за невинен, в това да е извършил престъплението, за което се

обвинява. В подкрепа на изразената теза, защитникът посочва като аргумент, че от събраните по делото доказателства не може да се установи по категоричен и безспорен начин, че подзащитният ѝ е осъществил състава на престъплението, за което е обвинен, тъй като в частната тъжба като инкриминирано деяние е въздигнато „разгласяване на позорни обстоятелства”, но не са посочени кои са неверните, респективно позорни обстоятелства, а и същите не могат да се изведат от обстоятелствената част на тъжбата. Според адв. Д. от начина на формулиране на диспозитива може да се предположи, че изпълнителното деяние е осъществено чрез думите „Абсолютно! Абсолютно!” и „Има подходи, които се прилагат в съдебната система от подобни съдии, които всъщност са в услуга не на обществото, не на тези, които плащаме данъците си, за да издържаме съдебната система, а всъщност те подкрепят точно организираната престъпност...”, като това не замества изискването за конкретност на обвинението. Защитникът твърди, че описаните реплики са извадени от контекста на проведеното интервю, като частната тъжителка е направила своя субективна интерпретация на същите. Според адв. Д. първата фраза „Абсолютно! Абсолютно!” сама по себе си не е никакво позорно обстоятелство, а във въпроса на водещата А.Ц. се съдържа фразата „едва ли не”, който израз не може да се интерпретира като конкретно твърдение, изявление, съдържащо конкретно обстоятелство, че частната тъжителка покровителства организираната престъпност и мафията. В тази връзка се подчертава, че в константната съдебна практика предмет на клеветата могат да бъдат твърдения с конкретно съдържание, които носят информация за конкретно деяние по време, място, лице, а не да се произвеждат чрез интерпретации.

По отношение на втория израз - „Има подходи, които се прилагат в съдебната система от подобни съдии, които всъщност са в услуга не на обществото, не на тези, които плащаме данъците си, за да издържаме съдебната система, а всъщност те подкрепят точно организираната престъпност...”, защитникът пледира, че в него също липсва конкретика по отношение на време, място, лице, а и липсва адресат на изявлението. За същата е очевидно от цялостния прочит на интервюто, че става въпрос за критика на работа на съдии, тъй като забавянето на дела не може да бъде в интерес на българското общество, още повече че министърът на вътрешните работи се е позовал на публично известни факти, свързани с проверка на инспектората във ВСС. Адв. Д. приема, че казаното от него както във в. „24 часа”, така и по БТВ е целяло да даде гласност и да насочи вниманието към проблемите на съдебната система.

Защитата акцентира, че никъде в процесното интервю или във вестник „24 часа”, не се съдържат изрази „С. Т. покровителства умишлено организирана престъпност или мафията”, а се говори от страна на подзащитния ѝ за работата на частната тъжителка и по - конкретно, че тя не изпълнява служебните си задължения и необосновано според него забавяла съдебни актове. Защитава се позицията, че в проведеното интервю ясно се изяснявало, че подс. Ц. дава негативна оценка на работата на частната тъжителка като С. и забавянето на мотиви по съдебни дела, както и че му било известно, че по отношение на С. Т. са предприети процедури по търсене на дисциплинарна отговорност. За да докаже това свое твърдение адвокат Д. се спира на изразите, „Г-жо Ц., вие ако не си напишете вашето изказване в сутрешния блок, ще бъдете наказана”. „Ами да, защото тя ще си свърши работата”.

На следващо място се възразява, че подс. Ц. не е съставил заглавието и подзаглавието на даденото от него интервю пред вестник „24 часа”.

Не се отрича, че като пример от подсъдимия е дадено делото с подсъдим В. М., а именно НОХД С-328/08г по описа на СГС, по което обаче изготвянето на мотивите е отнело на частната тъжителка около 3 години, в каквата връзка се моли съдът да вземе предвид писмените доказателства по делото и по-точно представеното удостоверение, издадено от СГС. Акцентира се и на обстоятелството, че изнесеното от страна на подсъдимия за ненаписани в разумен срок мотиви по

над 50 дела от частната тъжителка, също се е доказало от представената справка от СГС. Именно в тази връзка адв. Д. пледира, че критиката на подзащитния ѝ е свързана с това, че при забавянето на изготвяне на мотиви по дела се стига до по-благоприятно положение за наказателно отговорните лица, а в някои случаи до изтичане на абсолютната давност за реализиране на наказателната отговорност, каквито дела се е установило, че има частната тъжителка. Като пример и доказателство в тази насока се сочи представеното от адв. Д. решение на САС по делото с подсъдим М., от което е видно, че спрямо едно от лицата по процесното дело наказателното производство е също прекратено от Апелативния съд, поради изтичане на абсолютната давност. Защитата подчертава още, че информацията за прекратените по давност дела е била известна на обществото, тъй като този факт е бил многократно коментиран в публичното пространство. Моли се да се вземе предвид, че в този смисъл е трайната практика на съдилищата, която третира продължителния съдебен процес като укоримо действие, което се приема и за смекчаващо отговорността обстоятелство, водещо до налагане на по-леки наказания - т.е. създава се по-благоприятно отношение спрямо подсъдимите, тъй като съдебният процес приключва в неразумни срокове според чл. 22 от НПК и чл. 6 от ЕКПЧ.

Адв. Д. подчертава, че според практиката на ВКС **начинът на мислене не може да се криминализира**, тъй като резултатите от него са нееднозначни и не подлежат на доказване. Развива се позицията, че темата на забавяне на мотивите по делата в съдебната система вълнува обществото и медиите, а **като политик, подзащитният ѝ е изказал мнението си**, че подобно поведение не е в защита на обществен интерес. Твърди се, че **границите на приемливата критика са по-широки по отношение на публичните личности, каквато е съдия Тодорова**, отколкото към частни лица.

С оглед на изложеното, се пледира за постановяване на оправдателна присъда и се претендират направените по делото разноски.

Подсъдимият, редовно призован не се явява.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА :

Подсъдимият **Ц.Г.Ц.** е роден на ***г в гр. С., живущ ***, българин, български гражданин, женен, работещ, с висше образование, неосъждан, ЕГН *****.

На 27.07.2009г. подсъдимият Ц.Ц. е бил одобрен от Народното събрание на Р.Б. за з. – м. П. /В./ и м.в.р., които длъжности изпълнява и до настоящия момент.

През месец януари 2012г. частната тъжителка М.Т. е работила като с. в Софийски градски съд, наказателно отделение. От 2009г. и през изследвания период от време, Т. е била и П. на У.С. на С.С.Б..

Именно в качеството си на П. на УС на С.С.Б., като независима, доброволна, професионална организация, обединяваща съдиите в Б. и съдействаща за защита на техните професионални интереси и укрепване престижа на съдилищата в Б., тъжителката Т. активно и системно критикувала дейността на м. на в.р. Ц.Ц.. М.Т. нееднократно отправяла открити писма, подписани от нея в качеството ѝ на П. на УС на С.С.Б., в които се анализирали остро и негативно различни изявления на подс. Ц., направени по повод отделни съдебни производства, както и дейността и изказванията на

други министри, като в тази връзка могат да бъдат цитирани: отворено писмо от С.С.Б. от 28.12.2009г. до членовете на М. с. на РБ с копие до Представителството на Европейската комисия в България, две отворени писма на С.С.Б. от 05.02.2010г. и от 26.02.2010г., отправени до М. – П.я на Б. г-н Б.Б. с копие до Представителството на Европейската комисия в България, писмо на Съюза на съдиите до ВСС на РБългария от 26.03.2010г., писмо – обръщение на Съюза на съдиите от 22.07.2010г., отворено писмо от 16.05.2011г. до Представителството на Европейската комисия в България, В. Р. – европейски комисар по правосъдие, основни права и гражданство, С. М. – европейски комисар по вътрешни работи, до Парламентарната асамблея на съвета на Европа, до Т. Х. – комисар по човешки права към Съвета на Европа, с копие до Консултативния съвет на европейските съдии, Международната асоциация на съдиите, Европейската комисия за демокрация чрез право, както и Висшия съдебен съвет, М.-П.я на Р.Б. и М. на п..

Както вече бе посочено, освен че развивала активна обществена дейност, тъжителката работила и като с. в СГС. Видно от приложените официални справки от СГС /л. 402 – л.406 т. II от делото/ става ясно, че председателстваният от М.Т. съдебен състав в периода от 01.01.2004г. – 31.12.2011г. приключил с произнасяне на присъди 129 НОХД и ВНОХД. Осъществявайки професионалните си задължения обаче, частната тъжителка забавила изготвянето на мотивите с над 3 месеца по 105 от произнесените от нейния състав присъди за посочените години, като по 33 от тях закъснението било с над 6 месеца, по 21 от тях – с над 1 година, а по 22 от тях – с над 2 години.

Съгласно приложената по делото Справка от СГС / л. 403 от т. II по делото/ се изяснява, че са цитирани три дела, приключени от С. М.Т., по които е изтекла и абсолютната давност – НОХД № 2291/2004г., по което с решение на САС от 31.01.2007г. постановената присъда е била отменена и производството е било прекратено, поради изтекла давност, НОХД № 3109/2003г., по което с решение на САС от 01.02.2012г. постановената присъда е била отменена и производството е било прекратено, поради изтекла давност, както и НОХД № 2055/2005г., по което на 21.11.2007г. е била произнесена оправдателна присъда, а мотивите са били изготвени и предадени 4 години и 7 месеца по-късно.

От приложените писмени доказателства безспорно се установява, че по обвинителен акт на Софийска градска прокуратура по ДП № 45/2007г. по описа на ГД”БОП” с обвиняеми лица В. Б. М., П. К. С. и Ф. Б. К. на 31.07.2008г. е било образувано НОХД № С – 328/2008г. по описа на Софийски градски съд, което е било разпределено на 25 наказателен състав с П. частната тъжителка М.Т.. Обвиненията на тримата подсъдими касаели в най-общ вид участие в организирана престъпна група с цел разпространение на високорискови наркотични вещества. Съдебното производство приключило с присъда, произнесена на 10.07.2009г., с която тримата подсъдими са били признати за виновни по посочените в нея престъпни деяния, като на подс. М. е било определено и наложено наказание от осем години лишаване от свобода и глоба в размер на 60 000лв. за престъпление по чл. 354а, ал.2 изр.2, т.4 вр. чл. 20, ал.4 вр. ал.1 от НК.

Докато траело съдебното производство подс. М. изтърпявал наказания „лишаване от свобода” по две присъди, съответно една в размер на 9 години, както и друга в размер на 4 години. И в двата случая, видно от приложената справка от МП ГДИН – л. 205 т. I от делото, В. М. е бил осъден за престъпления по чл. 354 а от НК - разпространение на наркотични вещества.

Постановената присъда по НОХД № С-328/2008г. била обжалвана в законоустановения срок, но мотивите към нея били изготвени от С. Т. 2 години 5 месеца и 7 дни по-късно, като били предадени на 17.01.2012г.

Междувременно, докато се изготвяли мотивите по НОХД № С – 328/2008г. подс. М. бил освободен от Затвора гр. Бобов дол на 04.11.2011г. по изтърпяване. С решение, постановено на 06.01.2012г. по НЧД № 643/2011г. по описа на Окръжен съд Благоевград е била допусната за изпълнение ЕЗА, издадена на 05.12.2011г. от Прокуратурата на Апелативен съд – Атина, Р Гърция, за предаване на В. М. с цел провеждане на наказателно преследване спрямо същия, отново за престъпления, които може да се квалифицират по чл. 354 а от НК на Р.Б.. С посоченото решение е била взета МНО „Задържане под стража” по отношение на М. до фактическото му предаване на компетентните власти на Република Гърция. С решение № 25/31.01.2012г. САС, н.о. III състав изменил решението на Благоевградския окръжен съд, като допуснал изпълнение на ЕЗА с предаване на М. на гръцките власти, но след приключване на наказателното производство по НОХД № С-328/2008г.

На 31.01.2012г. в производство по чл. 270 от НПК по НОХД № С-328/2008г. 25 н.с. с П. М.Т. взел по искане на прокуратурата МНО „Задържане под стража” на подс. М..

Видно от приложеното копие от Решение на САС по ВНОХД № 013/2012г., наказателно отделение, VIII с-в. става ясно, че постановената присъда № 17 от 10.07.2009г. на СГС, НО, 25 състав, с П. М.Т. и един от подсъдимите В. М. е била изменена, като квалификацията на престъплението, за което е бил осъден подсъдимия Ф. К. е била променена и същият е бил освободен от наказание поради изтекла абсолютна давност. Присъдата е била потвърдена в останалата ѝ част. */До представянето на описаното Решение пред настоящата съдебна инстанция на 18.10.2012г. същото не е влязло в законна сила./*

Със Заповед на Главния инспектор на инспектората към Висшия съдебен съвет от 14.06.2011г. е била извършена проверка на работата на съдиите в наказателно отделение на СГС. След проверката, с решение по т.21, протокол №3 от 19.01.2012г. на Висшия съдебен съвет, за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 307 ал.4 т.1 от Закона за съдебната власт, а именно: системно неспазване на сроковете, предвидени в процесуалните закони – констатирани 57 дела с изготвени актове след срока по чл. 308 и 340 НПК в периода 2010г – първото шестмесечие на 2011г. ; на основание чл. 308 ал.1 т. 3 от ЗСВ на тъжителката М.Т. е било наложено дисциплинарно наказание „намаляване на трудовото възнаграждение с 15 на сто” за срок от две години. С Решение № 10945/02.08.2012г. на ВАС / копие – л. 453 – л. 474 т.П на делото/, така наложеното дисциплинарно наказание е било отменено. */Към настоящия момент същото не е влязло в сила, предвид на обжалването му./*

Наложено на 19.01.2012г. от ВСС дисциплинарно наказание на частната тъжителка, както и предхождащата го проверка, извършена от инспектората на ВСС предизвикали широк медиен отзвук – /част от този отзвук е обсъден дори и в мотивите на Решение № 10945/02.08.2012г. на ВАС/. Те, заедно с развоя по НОХД № С-328/2008г. по описа на СГС с подсъдим В. М., станали достояние и на м. на в.р. – Ц.Ц..

На 23.01.2012г. във вестник „24 часа” било публикувано интервю от журналиста С.Р. с В.а и м. на в.р. на РБ. Ц.Ц., озаглавено „Най-големият ни критик бави дело срещу наркомафията”, с подзаглавие „Дали С. М.Т. не обслужва организираната престъпност”. В посочената статия, М. отговорил на актуални въпроси, касаещи дейността на МВР и разследването на убийство, предизвикало сериозна полемика в обществото. В хода на интервюто, подс. Ц. заявил : „...Интересно е поведението на П.я на с. на с. М.Т.. Разбра се наскоро, че всъщност С. Т. е забавила над 50 дела, а тя бе основната движеща сила за публичните декларации срещу мои изказвания. Ще дам пример със забавянето на мотивите за едно от делата – на В. М., с повече от 2 години и половина. М. е емблематична фигура за наркотрафика в страните от Европа. Знаете, че той има

и европейска заповед от Гърция за арест...Точно този С., който трябва да олицетворява морала и да е за пример поради поста, който заема, допуска професионална небрежност и нехайство в професионален план. Започваме да си задаваме въпроса дали това не е в услуга на организираната престъпност. Това внушава липса на справедливост, която обществото очаква. Затова съм си позволявал по-остри изказвания с конкретни примери. Точно тази съдийка и този съюз бяха най-критични към дейността на МВР, а всъщност те са хората, които трябва да гарантират справедливост и принципи в интерес на обществото и държавността....С поведението си Т. и хора като нея биха могли да създадат благоприятна среда в полза на организираната престъпност. В този смисъл можем да предполагаме схемите за функционирането на така наречения Октопод в съдебната система. Подобни неща деморализират съда и хвърлят тъмно петно върху него. Още веднъж искам да се извиня, ако редовите съдии са се засегнали, но всичко, което съм коментирал е по конкретни случаи. Сега давам пример с П.я на С. на с. г-жа М.Т.. ”

На следващия ден – 24.01.2012г. подс. Ц. бил гост в качеството му на В. и м. на в.р. на РБ. в телевизионното предаване „Тази сутрин” на БТВ „Медия груп” ЕАД с водещи г-жа А. Ц. и г-н В. Н.. В проведеното интервю от двамата журналисти, на Ц. били зададени множество въпроси във връзка с работата му като м., които налагали коментара му на станали публично достояние полицейски акции, дела в процес на разследване, както и съдебни такива. В края на разговора, на въпрос на г-жа. А. Ц.: „Последният въпрос никога не е последен. ...скандал с шефката на С. на с. – М.Т....Вие я обвинихте, че покровителства, едва ли не, престъпността, организираната престъпност...”, подс. Ц. отговорил **„Абсолютно”** и последвал следният разговор :

г-жа Ц. - „...мафията?”

Цв.Ц. - „Абсолютно”

г-жа Ц. – „Заставате ли зад думите си?”

Цв. Ц. – „Ами вижте...”

г-н Н. – „Тя казва – Задръжте ме тогава. Арестувайте ме, ако е вярно”

Цв. Ц. – „Момент, момент, момент...”

г-жа Ц. – „Тя Ви отговори във...”

Цв. Ц. – „Чакайте сега. Значи това са вече обяснителния режим, който винаги всеки може да влезе като защитна теза. А Вие как си представяте, когато има произнасяне на съдебен състав и три години не са написани мотивите, и то за над петдесет дела, и едно от тези лица е В. М., който е емблематичен за Европа като трафикант на наркотици, и този С. не е написал мотивите си три години? Г-жо Ц., Вие ако не си напишете Вашето изказване в сутрешния блок и го забавите с минути, ще бъдете наказана.”

г-н Н. - „Ама няма да е член на организираната престъпност, да ги обслужва”

Цв. Ц. – „Ами да, защото тя ще си свърши работата /посочва към г-жа Ц./, но когато, когато...”

г-н Н. – „А наистина, наистина ли го вярвате, че може да е свързан с организираната престъпност? Сега, това е ... уважаван С.“

г-жа Ц. – „Или е просто някакъв непрофесионализъм. Вие смятате, че това е умишлено забавяне? И това вече е сериозно...ако смятате?“

Цв. Ц. – „Вижте, има подходи, които се прилагат в съдебната система от подобни съдии, които всъщност са в услуга не на обществото, не на тези, които плащаме данъците си, за да издържаме съдебната система, а всъщност те подкрепят точно организираната престъпност“.

По-нататък в интервюто подс. Ц. потвърждава на въпросите на журналистите, че има санкция, която тъжителката Т. вече е понесла, като заявява, отново по повод забавените мотиви по делото с подсъдим В. М. : „...И това или е професионална небрежност, което е много лошо за П. на С. на с., или в услуга на организираната престъпност.“

И двете интервюта с участието на подс. Ц. – това във вестник „24 часа“ от 23.01.2012г. и в телевизионното предаване „Тази сутрин“ на БТВ „Медия груп“ ЕАД станали достояние на частната тъжителка, както и на голям кръг от граждани.

Гореописаната фактическа обстановка се установи по несъмнен начин от следните писмени доказателства, събрани и прочетени на основание чл.283 от НПК и надлежно приобщени към доказателствения материал – копие от интервю във вестник „24 часа“ от 23.01.2012г, от т.І по делото - писмо до БТВ „Медия груп“ с вх.№ 59/03.02.2012г. - л. 15, съпроводително писмо до М.Т. от БТВ „Медия груп“ с изх. № 167/06.02.2012г. – л.16, справки за съдимост – л.27, л.28, копие от обвинителен акт на СГП по дос.пр. № 45/2007г. по описа на ГД „БОП“ л. 31-45, копие от съдебни протоколи от заседанията по НОХД № С-328/2008г. по описа на СГС от 25.11.2008г., 17.04.2009г., 09.07.2009г., 10.07.2009г. – л. 47-145, копие от присъда от 10.07.2009г. по НОХД № С-328/2008г. по описа на СГС – л. 146-148, копие на мотиви по НОХД № С-328/2008г. по описа на СГС – л. 149-182, копие от протокол от съдебно заседание по НОХД № С-328/2008г. по описа на СГС от 31.01.2012г. – л. 183-203, копие от писмо от Затвора Бобов дол – л. 204, копие на писмо от МП ГДИН – л. 205-206, копие на протокол от съдебно заседание по НОХД № 4529/2010г. по описа на СГС от 25.02.2011г. – л.207-228, копие на списък на лицата за призоваване – л. 229, копие на протокол от съдебно заседание по НОХД № 4529/2010г. по описа на СГС от 23.03.2011г. – л. 230-л. 250, копие на присъда по НОХД № 4529/2010г. по описа на СГС – л. 251-267, копие на Решение № 25/31.01.2012г. на САС, н.о. III с., ведно с мотиви– л. 268-281. От том II на делото - отворено писмо от С.С.Б. от 28.12.2009г. до членовете на Министерски съвет на РБ с копие до Представителството на Европейската комисия в България – л. 228 – 284, две отворени писма на С.С.Б. от 05.02.2010г. и от 26.02.2010г., отправени до М. – П.я на Б. г-н Б.Б. с копие до Представителството на Европейската комисия в България – л. 285-292, писмо на Съюза на съдиите до ВСС на РБ. от 26.03.2010г. – л. 293-295, писмо – обръщение на Съюза на съдиите от 22.07.2010г. - л. 296-298, отворено писмо от 16.05.2011г. до Представителството на Европейската комисия в България, В. Р. – европейски комисар по правосъдие, основни права и гражданство, С. М. – европейски комисар по вътрешни работи, до Парламентарната асамблея на съвета на Европа, до Т. Х. – комисар по човешки права към Съвета на Европа, с копие до Консултативния съвет на европейските съдии, Международната асоциация на съдиите, Европейската комисия за демокрация чрез право, както и Висшия съдебен съвет, М.-П.я на Р.Б. и М. на п. – л.299-315, копие на възражение от М.Т. до инспектората на ВСС от 17.04.2012г. – л. 330-336, съпроводително писмо от „БТВ Медия Груп“ от 18.07.2012г., експертно заключение на техническа експертиза, възпроизвеждаща на хартиен носител съдържанието на интервю от предаването „Тази сутрин“ на БТВ „Медия груп“ ЕАД от 24.01.2012г. с участието на Ц.Ц., записано върху ДВД

носител – л. 356-388, Удостоверение за актуалното състояние на С.С.Б., издадено от СГС на 18.09.2012г. л. 389, съпроводително писмо от зам.П.я на СГС с изх.№ ж.гр. 678/12.10.2012г. л. 402, справка за приключилите от С. Т. НОХД с изтекъл срок на давност – л. 403, справка за броя на забавените над 3 месеца мотиви по произнесени присъди от С. М.Т. за периода от 01.01.2004г до 31.12.2011г. л. 404-406, Удостоверение от П.я на СГС от 05.10.2012г., относно НОХД № С – 328/2008г. по описа на СГС – л. 407, копие на Решение на САС, н.о. VIII с-в, от 30.05.2012г. по ВНОХД № 013/2012г. - л.408 - 452, копие от Решение № 10945/02.08.2012г. на ВАС – VII –мо отделение по адм. д. № 2028/2012г. – л. 453-474.

Съдът инкорпорира към доказателствения материал по делото съпроводително писмо от зам.П.я на СГС с изх.№ ж.гр. 678/12.10.2012г. л. 402, справка за приключилите от С. Т. НОХД с изтекъл срок на давност – л. 403, справка за броя на забавените над 3 месеца мотиви по произнесени присъди от С. М.Т. за периода от 01.01.2004г до 31.12.2011г. л. 404-406, Удостоверение от П.я на СГС от 05.10.2012г., относно НОХД № С – 328/2008г. по описа на СГС – л. 407, въпреки възраженията на адв. Д., че същите нямат отношение по делото, като прие, че същите са допустими и относими към предмета на доказване в това производство, дават конкретна представа за служебната дейност на частната тържitelка и движението на НОХД № С – 328/2008г. по описа на СГС, голяма част от материалите по което, бяха представени като доказателства именно от повереника на тържителя Т..

Приетите като писмени доказателства по делото – отворено писмо до Г. п. на РБ. от бившите П.и на У.С. на С.С.Б. от 24.01.2012г. – л. 316-318 от т.П по делото, становище на Общото събрание на С.С.Б., проведено на 27-28.01.2012г. л. 319-320 от т. П по делото, Доклад на делегацията на ЕАС при посещение в С. в периода 27-28.01.2012г. л. 321-325 т. П по делото, статия от интернет сайта на „Медиапул“ от 16.05.2011г. под заглавие „Ц., ГЕРБ и прокуратурата под кръстосан огън“, л.326-328 т. П по делото, статия от интернет сайта на „Правен свят“ от 16.05.2011г. под заглавие „Докладчик на ООН: Съдът отнася негативи за дългите разследвания на МВР и прокуратурата“ – л. 329 т.П по делото, Съдът прие като доказателства относно провелия се публичен дебат за проблемите в съдебната система и МВР, и участието на страните в него.

Всички възприети и кредитирани от съда писмени доказателства по делото, си кореспондират взаимно, не съдържат противоречия и обсъждането им поотделно не се налага.

Основният по делото факт, свързан с установяването на изречените от подсъдимия инкриминирани фрази, е установен по несъмнен начин от експертизата, съдържаща точно възпроизвеждане върху хартиен носител на записаните върху електронен носител – DVD - думи на подсъдимия. Съдът кредитира заключението на вещото лице, като изготвено обективно и компетентно, същото не се оспори от страните.

В крайна сметка, по делото няма спор между страните за обстоятелството, че подс. Ц.Ц. е произнесъл инкриминираните фрази, а е налице такъв за правното значение на така установените факти.

При така установената фактическа обстановка по делото съдът е на становище, че подсъдимият Ц.Ц. не е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. 148 ал.2 вр. ал. 1 т.1, т.2, т.3 и т.4 във вр. с чл. 147 ал.1 от НК - за това, че на 24.01.2012г. в гр. С., в качеството си на длъжностно лице – м. на в.р. и В. на Р.Б., по повод изпълнение на службата му, публично и по друг начин – в предаването на „БТВ Медия груп“ ЕАД - „Тази сутрин“ да е разгласил позорни обстоятелства за М.С.Т. с ЕГН ***** в качеството ѝ на длъжностно лице – С., при и по повод изпълнение на службата ѝ и в качеството ѝ на представител на обществеността – П. на У.С.

на С.С.Б., при и по повод изпълнение на функцията ѝ и от клеветата са настъпили тежки последици, като на въпрос, зададен му от водещата А.Ц., по повод на интервюто му от 23.01.2012г във вестник „24 часа” – „Скандал с шефката на С. на с. М.Т.. Вие я обвинихте, че покровителства едва ли не престъпността, организираната престъпност и мафията?”, е отговорил „Абсолютно! Абсолютно!”, след което е заявил: „Има подходи, които се прилагат в съдебната система от подобни съдии, които всъщност са в услуга не на обществото, не на тези, които плащаме данъците си, за да издържа съдебната система, а всъщност те подкрепят точно организираната престъпност”, поради което и на осн. чл. 304 от НПК го оправда по така повдигнатото му обвинение.

Приетата за установена въз основа на доказателствения материал фактическа обстановка, мотивира съдът да възприеме следните изводи от правна страна :

Подсъдимият не е осъществил от обективна страна състава на престъплението клевета.

В настоящия казус, за да е съставомерно деянието, е необходимо от обективна страна да е разгласено позорно обстоятелство, като в тъжбата конкретните и единствено посочени от частната тъжителка изявления от подсъдимия, инкриминирани като „разгласяване на позорни обстоятелства” са фразите му, изречени на 24.01.2012г. в сутрешния блок на БТВ „Тази сутрин” - *„Абсолютно! Абсолютно!”, „Има подходи, които се прилагат в съдебната система от подобни съдии, които всъщност са в услуга не на обществото, не на тези, които плащаме данъците си, за да издържа съдебната система, а всъщност те подкрепят точно организираната престъпност”*.

На първо място, следва да се отбележи, че законът изисква изрично разгласяване на позорно обстоятелство, т.е. твърдение, че се е осъществил позорен, за лицето, до което е отнесен, факт. Елемент от състава на престъплението клевета е и „неистинността” на разгласеното позорно обстоятелство. Съгласно съдебната практика в тази насока, като „позорно обстоятелство” се приемат онези конкретни факти и обстоятелства, чието разгласяване е опасно за доброто име на личността, те са недостойни и укорими от гледна точка на общоприетия морал, като могат да се отнасят до минало и настоящо поведение, до служебни и обществени прояви или такива от личния живот, както и отрицателни качества, които характеризират човек негативно пред обществото. За да е налице посоченото престъпление е необходимо да са направени твърдения с конкретно съдържание, които да носят информация за точно определено обстоятелство, време, място, лице, явление. Към тях не се включват общи съждения, мнения, предположения, оценки, като тези факти трябва обективно да бъдат съобщени, а не – да се извеждат например чрез интерпретации или други форми на субективна психическа дейност – в тази връзка са Решение № 87/ 24.02.1971г. по н.д. № 798/70г. II н.о. на ВС, Реш. № 452/12.10.2010г. на ВКС по н.д. № 411/2010г. III н.о., Решение по ВНЧХД № 185/2004г. на СГС, Решение № 51/10.05.2010г. на ОСКюст. по ВНЧХД 136/2010г., Решение № 17/17.02.2011г. на ВКС по н.д. № 641/2010г. I н.о.

В конкретния случай, инкриминираните изрази следва да се разглеждат в контекста на цялостното изложение на подс. Ц. в предаването „Тази сутрин”, както и на заявеното от него в интервюто му пред вестник „24 часа” предходния ден, като не могат и не следва да бъдат анализирани самостоятелно. Същите обективно представляват негова оценка за дейността на частната тъжителка като С. и П. на УС на С. на с.. Тази оценка безспорно в случая е отрицателна и представлява негативна критика за действия на тъжителката, като се касае за изразено лично мнение, а не за излагане на факт от обективната действителност.

Специфичното в казуса е, че изказванията на подсъдимия са били направени пред медии, където той е бил поканен да даде отговор и вземе отношение в качеството си на В. и м. на в.р. по

обществено значими въпроси, с насоченост срещу негативни явления както в МВР, така и в съдебната система.

В интервюто на подс. Ц., публикувано на 23.01.2012г. във в. „24 часа”, министърът обсъжда критично работата на С. М.Т., като посочва, че е „забавила над 50 дела”, както и че е забавила „мотивите за едно от делата – на В. М., с повече от 2 години и половина”. Същият осъжда допускането от тъжителката на подобна „професионална небрежност и нехайство”, като посочва, че именно тя - в качеството ѝ на П. на С. на с. следва да е С.та, „който трябва да олицетворява морала и да е за пример поради поста, който заема...”. Именно вземайки отношение по забавянето изготвяне на мотиви от Т., пред интервюиращия журналист подсъдимият изразява своето остро и отрицателно мнение : „започваме да си задаваме въпроса дали това, не е в услуга на организираната престъпност...с поведението си Т. и хора като нея биха могли да създадат благоприятна среда в полза на организираната престъпност...”. Статията, взета предвид по-горе, и съдържаща посочените фрази, излязла на 23.01.2012г. под заглавие „**Най-големият ни критик бави дело срещу наркомафията**” и с подзаглавие „**Дали С. М.Т. не обслужва организираната престъпност**”.

Следва да се отбележи, че както заглавието, така и подзаглавието не са съставени от подсъдимия, нито видно от изложениято по-горе, в тях се цитират дословно негови твърдения. Описаните фрази не се и инкриминират от частната тъжителка.

Логическо следствие на обсъдените изявления на подс. Ц. в интервюто му във вестник „24 часа” на 23.01.2012г., но и най-вече на цитираните заглавие и подзаглавие на журналистическия труд, са и въпросите на водещата г-жа А. Ц. на 24.01.2012г. към м. на в.р. : „...скандал с шефката на Съюза на съдиите – М.Т....Вие я обвинихте, че **покровителства, едва ли не, престъпността, организираната престъпност...**”, а после и „...мафията”.

Никоя от страните не оспорва обстоятелството, че така зададеният въпрос на ж. визира именно изказванията на министър Ц. във вестника предишния ден, в каквато насока от самото начало са и твърденията на частната тъжителка в депозираната от нея частна тъжба. Във въпроса на г-жа Ц. обаче за първи път се появява думата „**покровителства**”, следвана от „**едва ли не**”, като е известно, че уточнителното наречие „едва”, внася допълнителен смисъл, който в случая е „не съвсем така”, „почти”, „приблизително”, „донякъде”, т.е. това е под съмнение. Именно на тези въпроси, които обобщават в крайна сметка личния прочит на г-жа Ц. на интервюто от 23.01.2012г., подсъдимият отговаря с „**Абсолютно**”, „**Абсолютно**”, което и е инкриминирано от страна на тъжителката. От съществено значение за тълкуването на отговорите „**Абсолютно**”, „**Абсолютно**” е продължението на разговора, което повереникът на тъжителката пропуска да вземе предвид и ги оставя изолирани от цялостното изказване, защото непосредствено след горните фрази, подсъдимият Ц. прави разяснението на своята теза :

„*Чакайте сега. Значи това са вече обяснителния режим, който винаги всеки може да влезе като защитна теза. А Вие как си представяте, когато има произнасяне на съдебен състав и три години не са написани мотивите, и то за над петдесет дела, и едно от тези лица е В. М., който е емблематичен за Европа като трафикант на наркотици, и този С. не е написал мотивите си три години? Г-жо Ц., Вие ако не си напишете Вашето изказване в сутрешния блок и го забавите с минути, ще бъдете наказана.*”

Именно след това разяснение следват още няколко преки въпроса на г-жа Ц. и г-н Н. към м., с които се пита от журналистите дали М.Т. е „член” на организираната престъпност, дали е

„свързана” с нея. На така поставените от страна на двамата водещи въпроси, подсъдимият им пояснява своето мнение и какво точно има предвид :

„Вижте, има подходи, които се прилагат в съдебната система от подобни съдии, които всъщност са в услуга не на обществото, не на тези, които плащаме данъците си, за да издържаме съдебната система, а всъщност те подкрепят точно организираната престъпност”.

И така – при направения граматически и смислов анализ на инкриминираните реплики на министър Ц., Съдът намира, че в тях не се съдържа твърдение, че частната тъжителка „покровителства организираната престъпност”, или че е „член на същата”, или каквото и да е излагане на конкретни, но и **НЕВЕРНИ** факти, които да могат да бъдат квалифицирани като изрично разгласяване на **НЕИСТИНСКО** позорно обстоятелство. Коментарите на подсъдимия, направени на 24.01.2012г. в сутрешния блок на БТВ, обсъдени в светлината на предходното интервю на м. на в.р. от 23.01.2012г., са изразяване на негативна оценка, отправяне на остра критика от същия, в качеството му на В. и м. на в.р., спрямо работата на М.Т. като с. и дейността ѝ като П. на С. на с..

Особено важно в случая е да се посочи, че и в двете интервюта, но не и в инкриминираните реплики, подсъдимият излага няколко конкретни факта – че наскоро се е разбрало, че частната тъжителка М.Т. е забавила над 50 дела – доказателство в тази насока – Решение № 10945/02.08.2012г. на ВАС, че е забавила сериозно мотивите по делото с подсъдим В. М. – видно от удостоверение от СГС от 05.10.2012г. л. 407 т.ІІ от делото, става ясно, че за М. е издадена европейска заповед за арест, както и че същият е „емблематична фигура за наркотрафика” – копие на обвинителен акт, копия на съдебни протоколи, копие на присъда и мотиви, копие от съд. протокол от 31.01.2012г., копие от писмо от Затвора Бобов дол и от МП ГДИН – л. 31- л.206 от т.І от делото, копие на Решение на САС по ВНОХД № 013/2012г. – л. 408-452 т.ІІ по делото, копие от Решение № 25/31.01.2012г. на САС ІІІ.с.

Т.е. - съгласно възприетата за безспорно и категорично установена фактическа обстановка става ясно, че така изброените твърдения от подсъдимия са верни и напълно отговарят на истината, което означава, че подсъдимият е изложил информация, която е фактически вярна. Както бе посочено, елемент от състава на престъплението клевета е ”неистинността” на изнесените конкретни данни, което в случая не е налице. Онова, което следва в интервюто като реплики, е анализ на посочените факти, на базата на които Ц. прави коментара, изказва личната си преценка, че тези „подходи” – забавяне мотивите по дела - са в услуга не на обществото, а на организираната престъпност.

Предвид на възприетото, репликите на подсъдимия са критичен поглед на дейността на частната тъжителка, остра, негативна оценка на нейната работа, направена въз основа на така посочените по-горе реални и доказани факти – наличие на множество забавени мотиви по дела, сред които и НОХД № С 328/2008г. по описа на СГС.

С оглед на изложеното по-горе, съдът не сподели и тезата на повереника на частната тъжителка, че инкриминираните фрази не са изказано мнение от подсъдимия, а че с тях Ц. е изложил твърдения и то позорни.

Повереникът на тъжителката Т. – адв. Д. направи пространен анализ в пледоарията си на НОХД № С 328/2008г. по описа на СГС, по което един от подсъдимите е М., като обсъждайки как и по какъв начин В. М. е излежавал предходните си присъди, докато е траел съдебният процес пред състава, председателстван от Т., направи извод, че същият е „толеран от изпълнителната власт и

прокуратурата”. Адв. Д. акцентира и върху наложеното тежко наказание на М. от страна на съдебния състав, за да защити тезата, че същият не е бил покровителстван от Т.. В случая тези доводи нямат каквото и да е отношение по съществото на делото, т.к. подсъдимият не е коментирал и не е правил изявления по тази тема – нито за хода на процеса, нито за присъдата или начина на изтърпяване на наказанието от подс. М.. Всъщност министър Ц. е отправил сериозна критика към неизготвянето на мотивите по цитираното дело - този процес е отнел повече от 2 години и 5 месеца, което, съчетано с останалите забавени мотиви по дела от тъжителката Т., според личната му оценка е подход, навеждащ или на професионална небрежност, или е в услуга на организираната престъпност.

Що се отнася до верността или не, на така направената негативна оценка от страна на подсъдимия, то е добре известно от съдебната практика, че когато става дума за оценъчни съждения, лична преценка и мнение на подсъдимия за определени факти, то обсъждането на истинността на тази оценка е безпредметно. Това е така, защото начинът на мислене не може да се криминализира, т.к. резултатите от него не са еднозначни и не подлежат на доказване /в този смисъл Решение № 80-98-II н.о./. Същественото в случая е, че това, което е криминализирано в тъжбата си тъжителката, са изрази, които са лична отрицателна оценка на подсъдимия, направена въз основа на реални факти. Нещо повече, в смислово отношение подсъдимият критикува не само дейността на тъжителката, но и на други съдии – „има подходи, които се прилагат в съдебната система от подобни съдии...”. В подкрепа на направените изводи са и Решение № 388/22.10.2009г. на ВКС по к.н.д. № 389/2009г. II н.о., Решение от 17.05.2004г. на СГС по в.н.х.д. № 185/2004г., Решение № 504/19.11.2010г. на ВКС по н.д. № 527/2010г. II н.о., Решение № 17/17.02.2011г. на ВКС по к.н.д. № 641/2010г. I н.о., Решение № 362/03.10.2011г. на ВКС по н.д. № 1833/2011г. I н.о., Решение № 452/ 12.10.2010г. на ВКС по н.д. 411/2010г. III н.о.

Добре известно е, а и от приложените по делото писмени доказателства се потвърждава, че в последните няколко години в общественото пространство на Б. се провежда сериозен и открит дебат относно нуждата от реформиране на съдебната система, съчетан с отстояване и гарантиране на независимостта ѝ.

За съда е доказано от обсъдените доказателства, че в този дебат активно участие, както в изследвания инкриминиран период, така и няколко години преди това, са взели м. на в. р. и В. Ц.Ц. и частната тъжителка М.Т., всеки един публично отстоявайки своята позиция. Видно от приложените по делото открити писма и обръщения, подписани от тъжителката в качеството ѝ на П. на УС на С.С.Б., става ясно, че същата дейно е развивала публична, обществена дейност, като е изразявала открито и ясно критичното си отношение по редица въпроси, свързани с проблемите на съдебната система и изпълнителната власт, както и по-конкретно дейността на подс. Ц..

Именно поради това, съдът приема, че тъжителката М.Т. освен като с., то и в качеството си на П. на УС на С.С.Б. е била - и е публична, обществена личност. Константната практика на съдилищата, а и тази на Европейския съд приема, че публичните личности, заемайки отговорни постове са изложени на по-засилено обществено внимание и медиен интерес и границите на критиката по отношение на тях следва да са по-широки, отколкото по отношение на частните лица.

Изхождайки от положението на тъжителя и подсъдимия – първият както бе посочено е активна обществена личност – с. и П. на УС на Съюза на съдиите – т.е. изразител на тяхното становище и визия, а вторият - политик, действащ министър и В., казусът следва да бъде разгледан и през призмата на чл. 10 от ЕКПЧ, за да се съобрази доколко изразената остра критика от подсъдимия Ц. в изявленията му пред БТВ е израз на правото свободно да се изразява и разпространява мнение, гарантирано в чл. 39 ал.1 от Конституцията на Р.Б.. В тази връзка съдът

намира за необходимо да се позове на Решение № 7 от 04.06.1996г. по к.д. № 1/96г.на КС на РБ, както и напр. Решение № 17/17.02.2011г. на ВКС I н.о .

Съгласно цитираното решение на КС по тълкуване на разпоредбите на чл. 39, 40 и 41 от КРБ, се застъпва извода, че с тях се "гарантира и защитава свободата да се отстоява мнение и то да се прави достойствие на останалите както като лично поведение, така и като социален процес, независимо от съдържанието на мнението", при многообразие на средствата за изразяване и разпространяването му. Това е присъщо на всяко демократично и плуралистично общество, даващо право за реализация на индивида или съответната общност като равнопоставен участник в обществената дискусия и възможността да се създава информирано обществено мнение у останалите. То обаче не е и не може да се приеме като абсолютно, като чл. 10, § 2 от ЕКПЧ допуска, а Конституцията на РБ в чл. 39, ал. 2 въвежда ограничения за упражняването му, съобразно и залегналото в чл. 57, ал. 2 от същата общо положение за всички права да не се допуска злоупотреба с упражняването им по начин, който накърнява права или законни интереси на други.

По отношение на клеветата, **най-важният критерий за преценка** е доколко конкретното изразяване на факти и мнение е обществено значимо и необходимо в контекста на обществения дебат срещу това, дали то се използва за накърняване на правата и доброто име на друго, защитими по чл. 4, ал. 2 и чл. 32, ал. 1, изр. 2 от Конституцията на РБ, като се разширяват границите на приемливата критика по отношение на обществени фигури, при справедлив баланс между интересите на общността и интересите на индивида. Именно в тази насока са и решенията на ЕСПЧ при проверка за съответност с оглед изнесените факти, без да се престъпват наложените граници за защита репутацията на другите. Той е презюмирал, че приемайки една публична роля, обществените личности се отказват в известна степен от закрилата, предвидена в § 2 на чл. 10 на Конвенцията.

Съгласно практиката на ЕСПЧ във всеки отделен случай националните съдилища, предвид обстоятелствата и в техния контекст, следва да се опитат да установят къде се намира балансът между правото на свободно изразяване на мнение, обществения интерес и необходимостта от защита на правото на чест, достойнство и доброто име.

В сферата на изложеното попада и настоящия казус, защото безспорно дебата, относно реформата в съдебната система предизвиква широк обществен интерес, с оглед на голямата си значимост за развитието на демократичното общество и функционирането на правовата държава. Ето защо и Съдът приема, че подсъдимият е упражнил конституционното си право да изразява критично мнение, да изрази личното си виждане за недостатъците на дейността на тъжителката, респ. съдебната система, още повече че изразеното е в качеството му на м. на в.р. и В., като не е налице злоупотреба с това право, та да се приеме че е наклеветена тъжителката Т. – Решение № 388/22.10.2009г. на ВКС по к.н.д. № 389/2009г II н.о.

Доколкото анализираният проблем е и предмет на регулиране с чл. 10 от ЕКПЧ, значение на приложимото право има и практиката на Европейския съд по правата на човека, като част от общностното право на ЕС, чийто член е България.

В тази насока на първо място може да се цитира Решение от 26.04.1979г. на ЕСПЧ по делото „Сънди таймс” срещу Обединеното кралство / Sunday Times v. the UK – A -30/, в което Съдът припомня казаното в решението от 07.12.1976г. по делото Хендисайд срещу Обединеното кралство (Handyside v. the United Kingdom, A-24) относно свободата на словото, която обхваща и **засягащи, шокиращи или смущаващи информации и идеи**. По този повод се подчертава, че тези принципи са от особено значение, що се отнася до пресата, но те са в еднаква степен приложими и по отношение на правораздаването, което обслужва интересите на общността като цяло и изисква

сътрудничеството на една осветена общественост. Според ЕСПЧ е всепризнато, че съдилищата не осъществяват своята дейност във вакуум, те са форумът за решаване на спорове, но това не означава, че не може да се провежда дискусия по съдебни спорове и на други места – в медиите или в обществото като цяло.

Особено важно е и Решение от 08.07.1986г. на ЕСПЧ по делото Лингенс срещу Австрия (Lingens v. Austria, A-103), в което се застъпва принципа, че границите на допустима критика по отношение на политиците, респ. обществените личности в това им качество са по-широки, отколкото за частните лица. Подчертава се, че между факти и оценъчни съждения трябва да се прави внимателно разграничение, защото съществуването на фактите може да бъде доказано, докато истинността на оценъчните съждения не се подава на доказване и поставянето на изискване за доказване истинността на оценъчни съждения нарушава свободата на изразяване на мнение, която е съществен елемент на правото, гарантирано от чл. 10 от Конвенцията.

Не без значение е и Решение от 23.05.1991г. на ЕСПЧ по делото Обершлик срещу Австрия (Oberschlick v. Austria, A-204). В него се прогласява защита не само на съществото на изразените идеи и информация, но също така и формата, в която са предадени. Застъпва се, че свободата на словото предоставя на обществеността възможност да узнае идеите и нагласите на политическите лидери, и да си състави мнение за тях, като се подчертава, че свободата на политическия дебат е в същността на концепцията за демократично общество, която се налага в Конвенцията за правата на човека и основните свободи. Европейският съд е отбелязал категорично, че при вярно изложение на факти, последвано от оценка на тези факти, изискването лицето да докаже истинността на своите твърдения е недопустимо. Когато става дума за оценъчни съждения, това изискване е неизпълнимо и само по себе си съставлява нарушение на свободата на словото.

В същия дух са и Решение от 25.06.1992г. на ЕСПЧ по дело Торгейр Торгейрсон (Thorgeir Thorgeirson v. Iceland, A-239) срещу Исландия, когато освен горепосоченото, се застъпва и че практиката на Европейския съд не дава опора за провеждане на разлика между политическа дискусия и дискусия по други въпроси от обществен интерес, както и Решение от 01.07.1997г. на ЕСПЧ по делото Обершлик срещу Австрия (Oberschlick v. Austria № 2).

Тезата, че дори при дебат по въпроси от сериозен обществен интерес и въпреки засилената защита, съществуват предели на свободата на словото, установени в интерес на правата и репутацията на другите е подробно развита в Решение от 25.11.1993г. на ЕСПЧ по делото Нилсен и Йонсен срещу Норвегия (Nilsen and Jonhsen v. Norway). Съдът обаче изрично се произнася, че при претеглянето на интереса от свободно слово спрямо интереса от защита на нечия репутация, би следвало да се отдаде подобаващо значение на личното участие на засегнатия в проведена дискусия. В контекста на разгорещен обществен дебат, при който на преценка е подложена професионалната репутация и на двете страни, преувеличението до определена степен би трябвало да се приема с толерантност.

В тази насока са и Решение от 17.12.2004 г. на ЕСПЧ по делото Педерсен и Баадсгаард срещу Дания (Pedersen and Baadsgaard v. Denmark) и Решение от 24.02.1997 г. на ЕСПЧ по делото Де Хайс и Гайселс срещу Белгия.

Поради всичко изложено, съдът намира, че подсъдимият Ц.Ц. с инкриминираните изрази на 24.01.2012г. в допустимата от закона форма е изложил пред обществеността - публично в предаването „Тази сутрин“ на БТВ **своето критично и негативно мнение за дейността на тължителката**, с което е упражнил конституционното си право по чл. 39 ал.1 от Конституцията на Р.Б..

С оглед изхода на делото, направеното искане от страна на защитата на подсъдимия и на основание чл. 190 ал. 1 от НПК, съдът осъди частната тужителка М.С.Т. да заплати на подсъдимия Ц.Г.Ц. направените от него по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 500лв.

По изложените съображения съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ :

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА: Х.П.